

Negative Perfectionism and Emotional Divorce: Investigating the Mediating Role of Love Styles

Mohammadali Mohammadyfar¹ , Fatemeh Khodapanah²

1. Associate Professor, Department of Educational Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Semnan University, Semnan, Iran. E-mail: alimohammadyfar@semnan.ac.ir

2. Ph.D Candidate in Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Semnan University, Semnan, Iran. E-mail: fatemehkhodapanah@semnan.ac.ir

ARTICLE INFO

Article type:
Research Article

Article history:

Received: 07 February 2025

Received in revised form: 07 July 2025

Accepted: 17 July 2025

Published Online: 23 September 2025

Keywords:

Emotional divorce,
Negative perfectionism,
Love styles,

ABSTRACT

Background: psychological factors can influence their quality. In recent years, the phenomenon of *emotional divorce* has emerged as a significant challenge for couples a state in which emotional bonds weaken despite the continuation of the marital relationship. Moreover, personality traits such as negative perfectionism may contribute to reduced marital satisfaction and the emergence of emotional problems. Love styles, as patterns of emotional and behavioral engagement in intimate relationships, also play an important role in how couples interact. Accordingly, The present study aimed to investigate the mediating role of love styles in the relationship between negative perfectionism and emotional divorce among married students at Semnan University.

Method: This research employed a descriptive-correlational design based on structural equation modeling (SEM). The statistical population included all married students at Semnan University during the 2024–2025 academic year. Using a multi-stage cluster random sampling method, a total of 263 participants were selected. Data were collected using the Gottman Emotional Divorce Scale (1994), the Hendrick Love Attitudes Scale (1986), and the Frost Multidimensional Perfectionism Scale (1990). Data analysis was conducted using AMOS software and the bootstrap method.

Results: The structural equation modeling results indicated that negative perfectionism was positively and significantly associated with emotional divorce ($\beta = 0.291, p < 0.001$), and negatively and significantly related to love styles ($\beta = -0.319, p < 0.001$). Additionally, love styles showed a significant negative relationship with emotional divorce ($\beta = -0.448, p < 0.001$). Moreover, love styles significantly mediated the relationship between negative perfectionism and emotional divorce ($\beta = 0.14, p < 0.001$). Model fit indices demonstrated that the proposed conceptual model had a satisfactory fit.

Conclusion: These findings underscore the critical role of cognitive and emotional components in marital relationships and highlight the need for training in adaptive love styles, particularly when addressing maladaptive personality traits such as negative perfectionism.

Citation: Mohammadyfar, M.A., & Khodapanah, F. (2025). Negative Perfectionism and Emotional Divorce: Investigating the Mediating Role of Love Styles. *Journal of Clinical Psychology*, 17(4), 1-18.

DOI: <https://doi.org/10.22075/jcp.2025.36766.3118>

© 2025 The Author(s): This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, As long as the original authors and sources are cited. No permission is required from the authors or the publishers

✉ **Corresponding Author:** Mohammadali Mohammadyfar, Associate Professor, Department of Educational Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Semnan University, Semnan, Iran.
E-mail: alimohammadyfar@semnan.ac.ir, Tel: (+98) 9126030884

Extended Abstract

Introduction

Marital relationships constitute one of the most fundamental aspects of individual and social life, profoundly influencing psychological well-being, emotional health, and family stability. Empirical evidence suggests that various psychological factors, including personality traits and relational behavioral patterns, significantly shape the quality of marital interactions. Among the critical challenges facing couples, emotional divorce has emerged as a noteworthy concern. Emotional divorce refers to a state in which the emotional bonds between spouses weaken, reducing intimacy and interaction, even while cohabitation continues. This phenomenon can have extensive psychological and social consequences, including decreased marital satisfaction, increased familial tension, and compromised mental health.

Personality traits such as maladaptive perfectionism—characterized by unrealistic standards, excessive self-criticism, and hypersensitivity to evaluation—may predispose individuals to stress, frustration, and diminished marital satisfaction. Concurrently, love styles, defined as consistent behavioral and emotional patterns in intimate relationships, play a pivotal role in determining relational quality. Adaptive and committed love styles can buffer the adverse effects of maladaptive perfectionism and reinforce emotional bonds, whereas maladaptive love styles may exacerbate emotional difficulties and promote emotional divorce.

Given the importance of understanding the psychological mechanisms underlying marital satisfaction and the prevention of emotional divorce, the present study aims to examine the mediating role of love styles in the relationship between maladaptive perfectionism and emotional divorce among married students at Semnan University. By elucidating these interrelationships, this research seeks to provide a theoretical framework to guide psychological and

counseling interventions and enhance marital quality.

Method

This study employed a descriptive-correlational design and was based on structural equation modeling (SEM). The population comprised all married students at Semnan University during the 2024–2025 academic year. A multistage cluster random sampling method was used: five faculties—Humanities, Electrical and Computer Engineering, Chemistry, Basic Sciences, and Psychology—were randomly selected from 25 faculties, and 15 classes were randomly chosen from each faculty. The initial sample included 326 married students; after excluding 63 incomplete questionnaires, data from 263 participants were analyzed. Inclusion criteria were marital status and informed consent, while exclusion criteria included incomplete questionnaires or substance use.

Data were collected using three validated instruments: the 24-item Gottman Emotional Divorce Questionnaire (six subscales), the 24-item Hendrick Love Attitude Scale (six love styles), and the 22-item negative perfectionism subscale of Frost Multidimensional Perfectionism Scale. Questionnaires were administered in classrooms by the researcher over 15–20 minutes. Descriptive statistics were calculated, and assumptions of normality, error independence, and multicollinearity were tested. SEM analyses using AMOS 23 and bootstrapping were conducted to examine direct and indirect relationships and the mediating role of love styles.

Results

The final sample consisted of 263 married students (41.8% male, 58.2% female), with the largest age group between 25 and 30 years (32.3%). Descriptive analysis showed a mean overall love style score of 80.53 (SD= 11.77), a mean negative perfectionism score of 64.38 (SD= 11.21), and a mean emotional divorce score of 5.57. Among love styles, the highest mean was observed

for the friendly style ($M= 14.41$), and the lowest for the dependent style ($M= 11.18$). In negative perfectionism, concern over mistakes had the highest mean ($M= 25.49$), whereas parental criticism was lowest ($M= 10.19$). Emotional divorce subscales indicated the highest mean for sensitivity to loneliness and the lowest for lack of alternative social connections. Data met normality, independence, and multicollinearity assumptions.

Model fit indices indicated acceptable fit: CMIN/DF= 2.90, RMSEA= 0.08, CFI= 0.932, and GFI= 0.910. Correlation analysis showed significant positive associations between negative perfectionism and emotional divorce ($r= 0.476$) and significant negative correlations between negative perfectionism and love styles ($r= -0.312$), as well as between love styles and emotional divorce ($r= -0.512$). SEM results revealed that negative perfectionism had a significant direct effect on emotional divorce ($\beta= 0.291$, $p< 0.001$) and a significant negative effect on love styles ($\beta= -0.319$, $p< 0.001$). Love styles also significantly predicted emotional divorce ($\beta= -0.448$, $p< 0.001$). Bootstrapping confirmed that love styles significantly mediated the relationship between negative perfectionism and emotional divorce ($\beta= 0.14$, $p< 0.001$). Combined, negative perfectionism and love styles explained 28.5% of the variance in emotional divorce.

Conclusion

The present study examined the mediating role of love styles in the relationship between maladaptive perfectionism and emotional divorce. Results indicated that maladaptive perfectionism directly predicts emotional divorce and indirectly influences it through its impact on love styles. Individuals high in negative perfectionism often hold unrealistic expectations, focus on flaws, and fear failure, resulting in relational dissatisfaction, reduced intimacy, and heightened conflict, thereby increasing the risk of emotional divorce.

Love styles exerted a direct and significant effect on emotional divorce. Adaptive styles, such as romantic, friendly, and altruistic love, strengthen emotional bonds, enhance satisfaction, and reduce the likelihood of emotional divorce. Conversely, maladaptive styles, such as dependent or ludic love, increase relational coldness, control, and excessive dependency, heightening the risk of emotional breakdown.

Negative perfectionism also predicted love styles: perfectionistic individuals with high self-criticism and unrealistic standards were more likely to display maladaptive love styles, which in turn amplified emotional divorce. This finding underscores the critical mediating role of love styles, which shape the pathway through which maladaptive perfectionism affects marital quality.

Consequently, interventions aiming to prevent emotional divorce should simultaneously target personality traits and promote adaptive love styles. Psychological and counseling programs focusing on developing committed and healthy love patterns may enhance intimacy, reduce conflict, and strengthen marital relationships, ultimately mitigating the risk of emotional divorce.

Ethical Considerations

Ethics Code: This research has not received financial support from any institution.

Financial support: This research has not received financial support from any institution.

Authors' Contributions: Mohammad Ali Mohammadyfar: Reviewing the theoretical foundations and planning the study, supervising and managing the research, and reviewing, revising, and approving the final version of the manuscript. Fatemeh Khodapanah: Drafting the initial version of the manuscript, conducting statistical analyses, collecting data, reviewing the theoretical foundations, and approving the final version of the manuscript.

Conflict of Interest: The authors declare no conflict of interest for this study.

Acknowledgments: The authors would like to express their sincere gratitude to all the participants who contributed to the completion of this research.

کمال‌گرایی منفی و طلاق عاطفی: واکاوی نقش میانجی سبک‌های عشق‌ورزی

محمد علی محمدی‌فر^۱، فاطمه خداپناه^۲

۱. دانشیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران. ایمیل: alimohammadyfar@semnan.ac.ir

۲. کاندیدای دکتری روانشناسی تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران. ایمیل: fatemehkhodapanah@semnan.ac.ir

مشخصات مقاله

چکیده

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۳/۱۱/۱۹

بازنگری: ۱۴۰۴/۰۴/۱۶

پذیرش: ۱۴۰۴/۰۴/۲۶

انتشار برخط: ۱۴۰۴/۰۷/۰۱

کلیدواژه‌ها:

طلاق عاطفی،

کمال‌گرایی منفی،

سبک‌های عشق‌ورزی

زمینه: روابط زناشویی یکی از بنیادی‌ترین جنبه‌های زندگی فردی و اجتماعی است و عوامل متعدد روانشناختی می‌توانند بر کیفیت این روابط تأثیر بگذارند. در سال‌های اخیر، پدیده‌ای به نام طلاق عاطفی به‌عنوان یکی از چالش‌های مهم در زندگی زوجین شناخته شده است؛ وضعیتی که در آن پیوندهای عاطفی میان همسران تضعیف می‌شود، هرچند زندگی مشترک همچنان ادامه دارد. از سوی دیگر، ویژگی‌های شخصیتی مانند کمال‌گرایی منفی می‌تواند زمینه‌ساز کاهش رضایت زناشویی و بروز مشکلات عاطفی شود. همچنین سبک‌های عشق به‌عنوان الگوهای رفتاری و احساسی در روابط صمیمانه، نقش مهمی در چگونگی تعامل زوجین با یکدیگر دارند. بر این اساس، پژوهش حاضر باهدف بررسی نقش میانجی سبک‌های عشق‌ورزی در رابطه بین کمال‌گرایی منفی و طلاق عاطفی در میان دانشجویان متأهل دانشگاه سمنان انجام شد.

روش: روش پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی و مبتنی بر مدل‌سازی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان متأهل دانشگاه سمنان در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۴ بود؛ که از میان آن‌ها، ۲۶۳ نفر به‌روش نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی چندمرحله‌ای انتخاب شدند. ابزارهای گردآوری داده‌ها شامل مقیاس طلاق عاطفی گاتمن (۱۹۹۴)، پرسشنامه سبک‌های عشق‌ورزی هندریک (۱۹۸۶) و مقیاس کمال‌گرایی فراست (۱۹۹۰) بود. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار AMOS و روش بوت‌استرپ تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج مدل معادلات ساختاری نشان داد که کمال‌گرایی منفی اثر مستقیم و معناداری با طلاق عاطفی ($\beta = 0.291, p < 0.001$)، اثر مستقیم و معناداری با سبک‌های عشق‌ورزی ($\beta = -0.319, p < 0.001$) و سبک‌های عشق‌ورزی با طلاق عاطفی اثر مستقیم و معناداری ($\beta = -0.448, p < 0.001$) دارد. همچنین، سبک‌های عشق‌ورزی نقش میانجی معناداری در این رابطه ایفا می‌کنند ($\beta = 0.14, p < 0.001$). نتایج برازش مدل نشان داد که مدل مفهومی پژوهش از برازش مناسبی برخوردار است.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها بر اهمیت توجه به ابعاد شناختی و هیجانی در روابط زوجین و ضرورت آموزش سبک‌های مؤثر عشق‌ورزی در مواجهه با ویژگی‌های شخصیتی آسیب‌زا تأکید دارند.

استناد: محمدی‌فر، محمدعلی؛ و خداپناه، فاطمه (۱۴۰۴). کمال‌گرایی منفی و طلاق عاطفی: واکاوی نقش میانجی سبک‌های عشق‌ورزی. مجله روانشناسی

بالینی، ۱۷(۴)، ۱-۱۸.

DOI: <https://doi.org/10.22075/jcp.2025.36766.3118>

© 2025 The Author(s): This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, As long as the original authors and sources are cited. No permission is required from the authors or the publishers

✉ نویسنده مسئول: محمدعلی محمدی‌فر، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

رایانامه: alimohammadyfar@semnan.ac.ir تلفن: ۰۹۱۲۶۰۳۰۸۸۴

مقدمه

خانواده نهادی است که ریشه در اتحاد بین یک مرد و یک زن دارد و به عنوان پایه شخصیت انسانی و نیروی محور در پیشرفت جامعه انسانی عمل می‌کند (۱). یک خانواده موفق خانواده‌ای است که از یک ازدواج معتبر تشکیل شده و قادر به تأمین نیازهای معنوی و مادی است که شایسته خدمت به خداوند متعال است (۲). ازدواج که اولین تعهد عاطفی و قانونی بزرگسالان است، به عنوان مهم‌ترین سنت اجتماعی برای برآورده کردن نیازهای عاطفی افراد شناخته می‌شود و به طور عمده به منظور کسب عشق، محبت، هم‌نشینی و تحقق عاطفی-روانی دنبال می‌شود که نهایتاً به خوشبختی عمیق منجر می‌شود (۳). در برخی مواقع، تعارضات درون زوج‌ها باید مورد توجه قرار گیرد، زیرا این تعارضات می‌توانند عشق و احساسات مثبت آن‌ها نسبت به یکدیگر را تغییر دهند (۴). طلاق عاطفی^۱ که نمایانگر مرحله اولیه طلاق است، نشان دهنده زوال پیوندهای زناشویی است. جایی که اتحاد و نزدیکی با حس تلخ بیگانگی جایگزین می‌شود (۵).

طلاق عاطفی به طور علمی به عنوان جدایی عاطفی، سکوت عاطفی و پریشانی زناشویی شناخته می‌شود (۶). تمام این اصطلاحات به زوجی اشاره دارند که در یک قرارداد ازدواج قانونی و زیر یک سقف زندگی می‌کنند، اما از یکدیگر جدا هستند و هر کدام دنیای خود را به‌دوراز دیگری دارند. همچنین به وضعیتی اشاره دارد که در آن رابطه زوج به نظر یک ازدواج واقعی برای همه اطرافیان آن‌ها می‌رسد، اما ارتباط زناشویی واقعی آن‌ها در واقع به پایان رسیده یا منقضی شده است (۷). به همین ترتیب، طلاق عاطفی به عنوان حالتی از جدایی بین زوجین و کمبود درک در تمامی مسائل خانه تعریف می‌شود که به مرور زمان به جدایی در تمامی زمینه‌ها و احساس بیگانگی بین آن‌ها تبدیل می‌شود (۸). مرتبط با این موضوع، طلاق عاطفی نمی‌تواند به عنوان مشکلی ناشی از یک لحظه محسوب شود، بلکه ناشی از عوامل چندگانه و وابسته به یکدیگر مربوط به خود زوجین و آگاهی آن‌ها از ازدواج و مسئولیت‌های آن است (۹).

این پدیده به دلایل مختلفی به واقعیتی قابل توجه تبدیل شده است که رایج‌ترین آن‌ها استحکام فکر، احساسات و عواطف زوجین و عدم توانایی در پذیرش، درک و تأمین نیازهای روانی

است که می‌تواند منجر به فروپاشی سیستم خانواده شده و افراد را در معرض مشکلات سلامت روان قرار دهد، همان‌طور که با افزایش شیوع افسردگی، اضطراب و تنهایی در میان این‌گونه زوج‌ها ثابت شده است (۱۰).

طلاق عاطفی به عنوان یکی از مسائل فزاینده در جوامع معاصر مطرح است که تأثیرات زیان‌بار آن حوزه‌های متعددی از جمله سلامت روان، روابط اجتماعی و حتی فرآیند تربیتی فرزندان را تحت تأثیر قرار می‌دهد (۱۱). در بسیاری از موارد، طلاق عاطفی به عنوان مرحله مقدماتی طلاق رسمی و قانونی شناخته می‌شود؛ به گونه‌ای که با کاهش یا از بین رفتن محبت و صمیمیت، ادامه زندگی مشترک با دشواری‌های فراوانی روبرو می‌شود و زوجین طلاق قانونی را به عنوان راه‌حلی برای خروج از این وضعیت نامطلوب در نظر می‌گیرند (۱۲). از این رو، توجه جدی به این پدیده و اتخاذ راهکارهای پیشگیرانه برای مقابله با آن اهمیت بالایی دارد. زوجین می‌توانند با بهبود مهارت‌های ارتباطی، افزایش سطح صمیمیت و تعاملات عاطفی و نیز مدیریت مناسب اختلافات، از بروز طلاق عاطفی در زندگی مشترک خود پیشگیری کنند (۱۳).

امروزه، افزایش نرخ طلاق در سطح جهانی موضوعی نگران‌کننده است. طلاق به دلایل مختلف در دو دهه گذشته به طور جهانی افزایش یافته، به طوری که نرخ آن به ۵۱٪ در ایالات متحده، ۴۸٪ در سوئد و ۴۷٪ در کره جنوبی رسیده است (۱۴ و ۱۵). علاوه بر این، آمارهای کنونی نشان می‌دهند که در ایران، از هر سه ازدواج، یکی به طلاق منجر می‌شود و نرخ طلاق از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۰ به میزان ۲۸٪ افزایش یافته است (۱۶). طلاق عاطفی تقریباً دو برابر نرخ طلاق قانونی است (دل‌دادیه و معاون اسلامی، ۲۰۲۰). طلاق عاطفی یکی از مشکلات جدی در ایران است که آمارهای دقیقی در مورد آن در دسترس نیست (۱۷). بیشتر ازدواج‌ها با عشق شروع می‌شوند، اما با گذشت زمان، برخی تعارضات به طلاق عاطفی منجر می‌شود—ازدواجی بدون احساس و عشق، جایی که زوج‌ها زندگی مشترک خود را ادامه می‌دهند اما به دلایل مختلف از جدایی رسمی خودداری می‌کنند (۱۸). پیش‌زمینه نرخ طلاق به‌طور جهانی به دلیل عوامل اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی مختلف در حال افزایش است و در کشورهای توسعه‌یافته، تغییر به سمت فردگرایی، تغییر نقش‌های جنسیتی

و استقلال مالی به نرمال سازی طلاق کمک کرده است (۱۹). آمارهای نگران کننده‌ای از رشد روزافزون طلاق عاطفی در ایران گزارش شده است. مطابق با داده‌های منتشر شده از سوی مرکز آمار ایران (۲۰)، در سال ۱۴۰۱ میزان طلاق عاطفی در کشور با افزایش ۳۰ درصدی همراه بوده است. این آمار، هنگامی که در کنار یافته‌های انجمن علمی روان‌پزشکان ایران در سال ۱۳۹۹ قرار می‌گیرد که شیوع طلاق عاطفی را در میان زوج‌های ایرانی حدود ۲۰ درصد اعلام کرده است. اهمیت و فوریت پرداختن به این مسئله اجتماعی را دوچندان می‌کند. چنین داده‌هایی، به‌مثابه زنگ خطری جدی، بیانگر آن هستند که توجه عمیق و تخصصی به این پدیده، به‌ویژه از منظر شناسایی مؤلفه‌های تأثیرگذار، طراحی راهکارهای پیشگیرانه و تدوین مداخلات روانشناختی و اجتماعی مبتنی بر شواهد، ضرورتی انکارناپذیر است.

در بروز پدیده طلاق عاطفی، عوامل متعددی می‌توانند مؤثر واقع شوند که از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به کمال‌گرایی و سبک‌های عشق‌ورزی اشاره نمود (۲۱ و ۲۲). کمال‌گرایی به‌مثابه یکی از ویژگی‌های شخصیتی بنیادی، در جنبه‌های گوناگون حیات فردی و بین‌فردی، به‌ویژه در روابط زناشویی و عاطفی بروز می‌یابد (۲۳). فراست و مارتن (۲۴) کمال‌گرایی را به‌عنوان گرایش فرد به بی‌عیب‌ونقص بودن و انجام امور به بهترین شکل ممکن تعریف می‌نمایند. این صفت شخصیتی به‌طور کلی به دو نوع کمال‌گرایی سازگار و کمال‌گرایی ناسازگار تقسیم‌بندی می‌گردد (۲۵). کمال‌گرایی سازگار با تلاش هدفمند برای پیشرفت، رشد فردی و دستیابی به استانداردهای مطلوب در چارچوب منطقی و واقع‌گرایانه همراه است، حال آنکه کمال‌گرایی ناسازگار با مجموعه‌ای از انتظارات غیرواقع‌بینانه از خود و دیگران، خودانتقادی افراطی، ترس مفرط از شکست و نگرش خشک و انعطاف‌ناپذیر نسبت به عملکرد همراه است (۲۶).

در چنین شرایطی، فرد کمال‌گرا با گرایش به تحقق کمال مطلق در تمامی ابعاد زندگی، زمینه‌ای برای بروز اختلال در تعاملات بین‌فردی، به‌ویژه روابط زناشویی، فراهم می‌آورد (۲۷). این افراد معمولاً انتظاراتی غیرواقع‌گرایانه از شریک زندگی خود دارند و در مواجهه با خطاها و نواقص انسانی همسر، دچار ناکامی و خشم می‌شوند که این مسئله موجب

افزایش تعارضات و کاهش محسوس در رضایت زناشویی می‌گردد (۲۳). مطالعات متعدد در این حوزه حاکی از آن است که میزان بروز طلاق در میان افرادی با ویژگی‌های کمال‌گرایانه، به‌مراتب بیشتر از افراد فاقد چنین نگرش‌هایی است و همچنین احتمال ورود این افراد به ازدواج در مقایسه با کسانی که دیدگاه انعطاف‌پذیرتری دارند، به‌طور قابل توجهی کمتر است (۲۸).

کمال‌گرایی به‌عنوان یک ویژگی شخصیتی می‌تواند اثرات عمیقی بر کیفیت روابط زوجین داشته باشد. افراد کمال‌گرا، به‌دلیل ترس شدید از شکست و ناکامی، نه تنها خود بلکه شریک زندگی‌شان را نیز به‌صورت مکرر و مداوم مورد انتقاد قرار می‌دهند (۲۹). این رویکرد انتقادی مستمر می‌تواند پیامدهایی چون تضعیف عزت‌نفس و اعتمادبه‌نفس زوجین را در پی داشته باشد و به شکل‌گیری تنش‌های مزمن و بروز درگیری‌های مستمر در رابطه منجر گردد؛ که درنهایت، فاصله‌گیری عاطفی میان زوجین را تسریع کرده و باعث کاهش ارتباط هیجانی و صمیمیت میان آن‌ها می‌شود (۳۰).

یکی دیگر از مؤلفه‌های شخصیتی کمال‌گرایان، عدم انعطاف‌پذیری شناختی و رفتاری است؛ بدین معنا که آن‌ها در مواجهه با تغییرات محیطی و نامالیقات زندگی، از سطح پایینی از تطابق‌پذیری برخوردارند و توانمندی کمی برای سازگاری با شرایط جدید دارند (۳۱). این سختی در سازگاری می‌تواند فرآیند حل مسئله در زندگی مشترک را مختل کند، موجب تعمیق تنش‌ها و اختلافات زناشویی گردد و زمینه را برای گسست تعاملات سازنده و کاهش گفتگوهای سازنده میان زوجین فراهم سازد. نتیجه‌ی این فرآیند، تمایل زوجین به انزوا و کناره‌گیری به جای تعامل و حل تعارضات است که درنهایت منجر به ظهور پدیده‌ی طلاق عاطفی می‌شود (۳۲).

یافته‌های تجربی موجود، رابطه‌ای مستقیم و معنادار میان سطوح کمال‌گرایی و طلاق عاطفی را مورد تأیید قرار داده‌اند؛ به‌عبارت دیگر، با افزایش میزان کمال‌گرایی در فرد، احتمال تجربه‌ی طلاق عاطفی نیز به‌صورت معناداری افزایش می‌یابد (۲۸). اگرچه در نگاه نخست، کمال‌گرایی ممکن است یک خصیصه‌ی مطلوب و هدف‌محور تلقی شود، اما در بستر روابط صمیمی، می‌تواند منجر به شکل‌گیری چالش‌هایی جدی گردد (۳۳). انتظارات غیرواقع‌بینانه از خود و دیگران، ناتوانی در

پذیرش خطاها و نقص‌های انسانی و گرایش به انتقادگری مفرط، از جمله مهم‌ترین آسیب‌هایی هستند که کمال‌گرایان در تعاملات هیجانی با آن مواجه‌اند (۳۴). احتمال ازدواج در میان افرادی که دارای ویژگی کمال‌گرایی هستند، تقریباً نصف افرادی است که دیدگاهی کمتر ایده‌آل‌گرایانه و سخت‌گیرانه نسبت به زندگی دارند (۳۵). کمال‌گرایی به عنوان یک ویژگی شخصیتی می‌تواند به‌طور معنادار و قابل‌توجهی بر کیفیت روابط زناشویی اثر منفی گذاشته و پیامدهایی چون کاهش رضایت‌مندی، بروز احساس ناامیدی، افزایش سطح تنش‌ها و درگیری‌های بین‌فردی و حتی طلاق را به همراه داشته باشد (۲۸). در چنین روابطی، زوج‌هایی که یکی یا هر دوی آن‌ها دارای گرایش‌های کمال‌گرایانه هستند، در صورت آگاهی یافتن از تأثیرات این ویژگی شخصیتی و با بهره‌گیری از راهبردهای علمی و مداخلات روانشناختی مناسب، قادر خواهند بود آثار منفی ناشی از کمال‌گرایی را بر تعاملات زناشویی خود کاهش داده و مسیر دستیابی به یک زندگی مشترک رضایت‌بخش و مبتنی بر تفاهم را هموارتر سازند (۳۶). با این حال، نکته‌ای که باید به آن توجه داشت، این است که کمال‌گرایی به‌تنهایی نمی‌تواند به عنوان عامل یگانه برای بروز طلاق عاطفی در نظر گرفته شود. سایر متغیرها و عوامل میانجی‌گر مانند فقدان مهارت‌های ارتباطی مؤثر، نبود تفاهم و سازگاری شناختی و هیجانی، فشارهای اقتصادی و نیز مداخلات مکرر اطرافیان می‌توانند در شکل‌گیری و تشدید فرآیند طلاق عاطفی نقش ایفا کنند. با وجود این، کمال‌گرایی می‌تواند به عنوان یک عامل مستعدکننده و زمینه‌ساز، احتمال وقوع طلاق عاطفی را به شکل معناداری افزایش دهد (۳۷). یکی دیگر از عواملی که با طلاق عاطفی ارتباط دارد، سبک‌های عشق‌ورزی است (۳۸). در ادبیات روانشناسی روابط، سبک‌های عشق‌ورزی به شیوه‌های مختلف ابراز محبت و صمیمیت در روابط عاطفی اشاره دارد (۳۹). به‌زعم استرنبرگ، عشق مفهومی چندبعدی است که می‌توان آن را در قالب سه مؤلفه اصلی یعنی عشق صمیمی، عشق پرشور و عشق تعهدی مورد تحلیل قرار داد. عشق صمیمی نمایانگر احساس نزدیکی، پیوند عاطفی عمیق و دلبستگی عاطفی میان زوجین است (۴۰). ویژگی‌های بارز این نوع عشق شامل اعتماد متقابل، درک همدلانه، حمایت هیجانی و توانایی در ارضای نیازهای عاطفی یکدیگر می‌شود. زوجینی که عشق صمیمی را تجربه

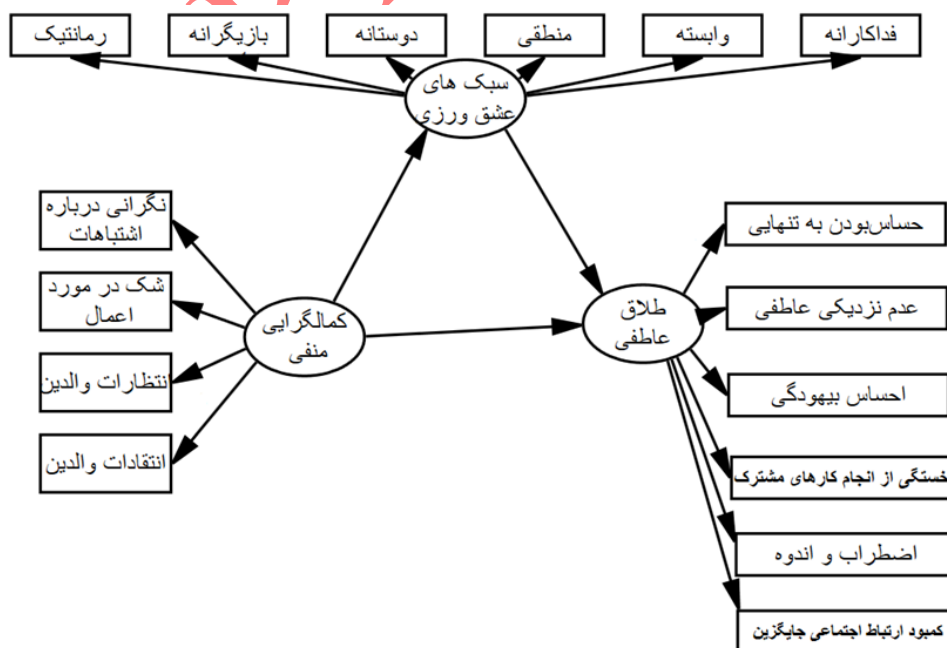
می‌کنند، معمولاً سطح بالایی از امنیت روانی و آرامش را در رابطه گزارش می‌کنند و قابلیت برقراری ارتباط مؤثر با یکدیگر را دارند (۴۰). در سوی دیگر، عشق پرشور که بر پایه هیجان و کشش عاطفی و جسمانی شکل می‌گیرد، ناظر بر ابعاد شهوانی و جذابیت فیزیکی رابطه است که این نوع عشق با ویژگی‌هایی مانند شور، اشتیاق، میل جنسی و جذابیت متقابل همراه است (۴۰). زوجینی که در رابطه خود سطوح بالایی از عشق پرشور را تجربه می‌کنند، اغلب از کیفیت بالای تعامل و رضایت لحظه‌ای در ارتباط خود بهره‌مند هستند (۴۱). سومین بعد عشق، عشق تعهدی است که به تعهد آگاهانه و پایدار برای حفظ و تداوم رابطه دلالت دارد (۴۰). این نوع عشق با مفاهیمی چون وفاداری، احساس مسئولیت نسبت به شریک عاطفی و تمایل به ماندن در رابطه حتی در شرایط دشوار مشخص می‌شود. وجود این نوع عشق می‌تواند به تقویت ثبات و دوام رابطه کمک کند (۴۲).

کمی‌بود یا ضعف در هر یک از این سه مؤلفه می‌تواند زمینه‌ساز کاهش کیفیت ارتباطی میان زوجین شده و احتمال بروز طلاق عاطفی را افزایش دهد (۶). این نتایج گویای آن است که توجه به مؤلفه‌های سبک‌های عشق‌ورزی در روابط زناشویی می‌تواند نقش مهمی در پیش‌بینی و پیشگیری از طلاق عاطفی ایفا نماید. زوج‌ها با افزایش شناخت خود از ابعاد مختلف عشق شامل صمیمیت، شور و اشتیاق و تعهد و تلاش در جهت تقویت هر یک از این عناصر در رابطه، می‌توانند از بروز طلاق عاطفی جلوگیری نمایند. در این راستا، کمی‌بود عشق صمیمی می‌تواند منجر به بروز احساساتی نظیر تنهایی، انزوا و درک ناپذیری متقابل در روابط شود (۴۳). همچنین، فقدان عشق پرشور ممکن است کاهش میل و اشتیاق و ایجاد یکنواختی در زندگی مشترک را به دنبال داشته باشد، درحالی‌که کمی‌بود عشق تعهدی می‌تواند احساس بی‌ثباتی، عدم امنیت روانی و تردید نسبت به استمرار رابطه را در پی داشته باشد (۴۴).

علاوه بر آن، عدم تعادل بین سه سبک عشق‌ورزی نیز به‌عنوان یک عامل خطر برای طلاق عاطفی مطرح است. برای نمونه، زوج‌هایی که تنها عشق پرشور را تجربه می‌کنند، ممکن است به دلیل شدت نوسانات هیجانی و بی‌ثباتی عاطفی، در ادامه مسیر رابطه دچار شکست شوند. از سوی دیگر، چنانچه زوجین صرفاً عشق تعهدی را تجربه کنند،

عشق‌ورزی در قالب مدل علی مورد بررسی قرار گرفت. شایان ذکر است که بررسی متون علمی نشان داده است که پژوهشی انجام نشده است که ارتباط این متغیرها را در قالب یک مدل واحد بررسی کرده باشد. از آنجایی که طلاق عاطفی به عنوان یکی از معضلات اجتماعی رو به رشد، پدیده‌ای خاموش و مخرب در روابط زناشویی است که پیامدهای منفی متعددی برای زوجین و خانواده به دنبال دارد. از جمله این پیامدها می‌توان به آسیب‌های روانی و اجتماعی، کاهش رضایت از زندگی، مشکلات تربیتی فرزندان و درنهایت، افزایش احتمال طلاق قانونی دارد و بر اساس آمارهای موجود، طلاق عاطفی در حال افزایش است؛ ضرورت توجه به این پدیده و یافتن راهکارهای پیشگیرانه و مداخله‌ای را بیش از پیش آشکار می‌کند (۴۹). همچنین لزوم توجه به متغیرهای اثرگذار بر آن لازم است. پژوهش حاضر باهدف بررسی طلاق عاطفی در نظر دارد، برخی از همبسته‌ها و پیش‌بینی‌کننده‌های طلاق عاطفی را در یک مدل ساختاری بر اساس متغیر کمال‌گرایی منفی به صورت مستقیم و همچنین با واسطه‌ی سبک‌های عشق‌ورزی به صورت غیرمستقیم مورد بررسی قرار دهد تا سهم و اهمیت هر یک در پیش‌بینی طلاق عاطفی مشخص شود و مشخص شود که آیا کمال‌گرایی منفی با نقش میانجی سبک‌های فرزند پروری با طلاق عاطفی رابطه دارد؟ شکل ۱ الگوی مفهومی متغیرهای این پژوهش را نشان می‌دهد.

فقدان عنصر شور و هیجان می‌تواند باعث یکنواختی و خستگی در رابطه گردد (۳۸). این یافته‌ها ضرورت توجه به سبک‌های عشق‌ورزی را در تحلیل‌های نظری و مداخلات بالینی مرتبط با روابط زناشویی و خانوادگی برجسته می‌سازد. شایان توجه است که سبک‌های عشق‌ورزی، ویژگی‌هایی ایستا و غیرقابل تغییر نیستند، بلکه قابلیت تحول و بهبود از طریق تلاش فردی و آموزش‌های هدفمند را دارند (۴۵). زوجین با بهره‌گیری از مهارت‌های ارتباطی مؤثر، تقویت مؤلفه‌های صمیمیت و تعهد و همچنین ابراز عواطف به شیوه‌های متنوع و کارآمد، می‌توانند نقش فعالی در ارتقای کیفیت روابط زناشویی خود ایفا کرده و در جهت پیشگیری از بروز طلاق عاطفی گام بردارند (۴۶). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که بین ویژگی شخصیتی کمال‌گرایی و الگوهای عشق‌ورزی (۴۷) از یک سو و طلاق عاطفی (۴۸) از سوی دیگر، رابطه‌ای معنادار وجود دارد. به‌طور مشخص، کمال‌گرایی ناسازگار، با کاهش سطح صمیمیت عاطفی و افزایش تنش‌ها و تعارضات در روابط زناشویی مرتبط است (۳۶). افزون بر این، سبک‌های ناکارآمد عشق‌ورزی مانند عشق پرشور افراطی یا تعهد ضعیف در رابطه عاشقانه، می‌توانند احتمال بروز طلاق عاطفی را به‌طور چشمگیری افزایش دهند (۴۰). با توجه به عوامل مؤثر بر طلاق عاطفی، پژوهش حاضر بر آن است تا طلاق عاطفی مورد بررسی قرار دهد. در این تحقیق متغیرهای کمال‌گرایی منفی و سبک‌های

شکل ۱) مدل مفهومی اولیه پژوهش

روش

طرح پژوهش: روش پژوهش همبستگی بود که به شیوه مدل‌یابی معادلات ساختاری انجام شد.

آزمودنی‌ها: جامعه آماری پژوهش دانشجویان متأهل دانشگاه سمنان در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۴ بودند. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۲۶۳ نفر به شیوه نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی چندمرحله‌ای انتخاب شد.

ابزار

۱. پرسشنامه طلاق عاطفی^۱: پرسشنامه طلاق عاطفی توسط گاتمن (۵۰) به منظور سنجش سطح طلاق عاطفی میان زوجین طراحی شده است. این ابزار شامل ۲۴ گویه با پاسخ‌های دوگزینه‌ای (بله = ۱، خیر = ۰) است که شامل شش زیرمقیاس است که گویه‌های آن به ترتیب شامل حساس بودن به تنهایی^۲ (۱، ۹، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۲۳)، عدم نزدیکی عاطفی^۳ (۲، ۸، ۱۳، ۲۰، ۲۴)، احساس بی‌هودگی^۴ (۳، ۱۰، ۱۹)، خستگی از انجام کارهای مشترک^۵ (۴، ۷)، اضطراب و اندوه^۶ (۵، ۶، ۲۲) و کمبود ارتباط اجتماعی جایگزین^۷ (۱۱، ۱۲، ۲۱) است. نمره نهایی بین ۰ تا ۲۴ متغیر است. نمره‌ی بالاتر از ۸ نشان دهنده‌ی خطر بالای طلاق عاطفی و نارضایتی زناشویی است. نمرات ۰-۸، ۹-۱۶ و بالاتر از ۱۶ به ترتیب نشانگر احتمال ضعیف، متوسط و قوی طلاق عاطفی می‌باشند. این ابزار از روایی صوری و محتوایی مطلوبی برخوردار است و پایایی آن نیز با ضریب آلفای کرونباخ بین ۰/۸۳ تا ۰/۹۳ در مطالعات مختلف داخلی گزارش شده است (۵۱ و ۵۲). میزان اعتبار در پژوهش حاضر با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۸۹ محاسبه شد.

۲. پرسشنامه کمال‌گرایی فراست^۸ (FMPS): پرسشنامه چندبعدی کمال‌گرایی فراست (۲۴) شامل ۳۵ گویه بر مبنای طیف لیکرت ۵ درجه‌ای (۱= کاملاً مخالفم تا ۵= کاملاً موافقم) است و شش زیرمقیاس نگرانی درباره اشتباهات^۹

شک در کیفیت اعمال خود^{۱۰}، ادراک انتظارات بالای والدین^{۱۱}، ادراک انتقادات زیاد والدین^{۱۲}، استانداردهای شخصی بالا^{۱۳} و ترجیح برای نظم و سازمان‌دهی^{۱۴} را دربرمی‌گیرد. نمرات کل این پرسشنامه بین ۳۵ تا ۱۷۵ متغیر است. نمرات بالاتر نشان‌دهنده سطح بالاتر کمال‌گرایی (و در مواردی ناسازگارانه) است. در این پژوهش، برای سنجش کمال‌گرایی منفی از چهار زیرمقیاس نگرانی درباره اشتباهات، شک در مورد اعمال، انتظارات والدین و انتقادات والدین از پرسشنامه چندبعدی کمال‌گرایی فراست (۲۴) استفاده شد. این سه زیرمقیاس در پژوهش‌های متعدد به‌عنوان شاخص‌های کمال‌گرایی ناسازگارانه یا منفی شناخته شده‌اند. مجموع گویه‌های مورد استفاده ۲۲ سؤال را دربرمی‌گیرد که با طیف لیکرت ۵ درجه‌ای (از ۱= کاملاً مخالفم تا ۵= کاملاً موافقم) نمره‌گذاری می‌شوند.

پژوهشگران مختلف (۵۳ و ۵۴) نشان داده‌اند که این سه زیرمقیاس بیشترین همبستگی را با آسیب‌های روانشناختی مانند اضطراب، افسردگی و نشخوار فکری دارند. ضریب آلفای کرونباخ برای ترکیب این سه مؤلفه در نسخه فارسی ۰/۸۲ گزارش شده است. همچنین، روایی سازه‌ی این نسخه در مطالعات داخلی با تحلیل عاملی تأیید شده است. میزان اعتبار در پژوهش حاضر با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۸۶ محاسبه شد.

۳. مقیاس سبک‌های عشق‌ورزی^{۱۵} (LAS): پرسشنامه سبک‌های عشق‌ورزی هندریک^{۱۶} و هندریک (۵۵) بر اساس مدل شش‌گانه‌ی لی طراحی شده و در نسخه‌ی کوتاه‌شده شامل ۲۴ گویه با مقیاس لیکرت چهار درجه‌ای (۱= کاملاً مخالفم تا ۴= کاملاً موافقم) است. این گویه‌ها شش سبک عشق را می‌سنجند: عشق رمانتیک^{۱۷} (اروس^{۱۸})، بازیگرانه^{۱۹}

11. The perception of high parental expectation
12. The perception of high parental criticism
13. High personal standards
14. A preference for order and organization
15. Love Attitudes Scale
16. Hendrick
17. passionate love
18. Eros
19. game-playing

1. Emotional Divorce Questionnaire
2. Sensitivity to Loneliness
3. Emotional Distance
4. Feelings of Meaninglessness
5. Fatigue from Shared Activities
6. Anxiety and Sadness
7. Lack of Substitute Social Connections
8. Frost Multidimensional Perfectionism Scale
9. Concern Over Mistakes
10. Doubting of the quality of one's actions

تکمیل شده بودند داده‌های مربوط به ۲۶۳ دانشجوی به عنوان نمونه‌هایی مورد تحلیل قرار گرفت. رضایت آگاهانه افراد آزمودنی برای شرکت در این پژوهش، ملاک‌های ورود شرکت‌کنندگان، درحالی‌که ناقص بودن پاسخ‌نامه و سوءمصرف مواد مخدر یا دخانیات بر اساس گزارش خود فرد، به‌عنوان ملاک‌های خروج در نظر گرفته شد. بعد از این مرحله، داده‌های گردآوری شده در دو سطح توصیفی و استنباطی با استفاده نرم‌افزار SPSS26 و AMOS23 و با روش معادلات ساختاری تجزیه و تحلیل داده‌ها انجام شد.

یافته‌ها

از مجموع ۲۶۳ دانشجوی مورد بررسی، ۴۱/۸ درصد مرد و ۵۸/۲ درصد زن بوده‌اند که نشان‌دهنده سهم بیشتر زنان در نمونه آماری است. همچنین طبق جدول ۴-۲، بیشترین فراوانی سنی مربوط به گروه سنی ۲۵ تا ۳۰ سال با ۳۲/۳ درصد است؛ به طوری که از کل نمونه، ۳ درصد کمتر از ۲۰ سال، ۱۹/۴ درصد بین ۲۰ تا ۲۵ سال، ۱۸/۳ درصد بین ۲۵ تا ۳۵ سال، ۱۳/۷ درصد بین ۳۵ تا ۴۰ سال و ۱۳/۳ درصد بیشتر از ۴۰ سال سن داشته‌اند. آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه در جدول ۱ ارائه شده است.

(لودوس^۱)، دوستانه^۲ (استورگ^۳)، منطقی^۴ (پراگما^۵)، وابسته^۶ (مانیا^۷) و فداکارانه^۸ (آگاپه^۹). هر سبک توسط چهار گویه ارزیابی می‌شود. نمره نهایی بین ۲۴ تا ۹۶ متغیر است. نمره بالاتر در هر سبک، نشان‌دهنده‌ی گرایش بیشتر فرد به آن نوع از عشق است. پایایی این ابزار با آلفای کرونباخ بین ۰/۵۱ تا ۰/۸۳ برای خرده‌مقیاس‌ها گزارش شده و روایی عاملی آن نیز در نمونه‌های چندفرهنگی و جامعه ایرانی تأیید شده است (۵۶ و ۵۷). نسخه‌ی فارسی آن دارای ساختار شش‌عاملی مطلوب و ضرایب پایایی قابل قبول بوده است. میزان اعتبار در پژوهش حاضر با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۸۵ محاسبه شد.

روند اجرای پژوهش: با توجه به تعداد تقریبی ۶ دانشجوی متأهل در هر کلاس در مجموع ۷۵ کلاس انتخاب شدند. بدین صورت که از بین ۲۵ دانشکده دانشگاه سمنان به‌طور تصادفی ۵ دانشکده علوم انسانی و مهندس برق و کامپیوتر، شیمی، علوم پایه و روانشناسی و از هر دانشکده ۱۵ کلاس انتخاب شد پرسشنامه‌ها در کلاس و توسط پژوهشگر در زمانی حدوداً ۱۵ تا ۲۰ دقیقه‌ای اجرا شد. نمونه اولیه ۳۲۶ دانشجوی متأهل بود. پس از حذف ۶۳ پرسشنامه که به شکل نادرست

جدول ۱) آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه در گروه نمونه

متغیرهای پژوهش	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد	چولگی	کشیدگی
رمانتیک	۲۶۳	۱۳/۵۸	۳/۰۹	-۰/۵۵	-۰/۱۳۴
بازیگرانه	۲۶۳	۱۴/۱۳	۲/۳۲	-۰/۱۳۲	-۰/۱۸۰
دوستانه	۲۶۳	۱۴/۴۱	۳/۳۱	-۰/۳۶۹	-۰/۴۵۰
منطقی	۲۶۳	۱۴/۱۱	۲/۴۷	-۰/۵۸۲	-۰/۰۳۳
وابسته	۲۶۳	۱۱/۱۸	۲/۸۴	-۰/۱۷۸	-۰/۰۲۸
فداکارانه	۲۶۳	۱۳/۴۰	۳/۳۵	-۰/۱۸۰	-۰/۷۹۱
سبک‌های عشق‌ورزی	۲۶۳	۸۰/۵۳	۱۱/۷۷	-۰/۴۹۴	-۰/۲۳۹
نگرانی درباره اشتباهات	۲۶۳	۲۵/۴۹	۶/۲۸	۰/۳۷۵	۰/۳۰۲
شک درباره اعمال	۲۶۳	۱۲/۴۰	۲/۵۹	۰/۱۳۶	-۰/۱۸۸
انتظارات والدین	۲۶۳	۱۶/۲۹	۳/۸۴	-۰/۲۲۴	-۰/۲۳۴
انتقادات والدین	۲۶۳	۱۰/۱۹	۳/۱۰	۰/۴۵۸	۰/۱۰۷
کمال‌گرایی منفی	۲۶۳	۶۴/۳۸	۱۱/۲۱	۰/۲۰۷	۰/۲۷۵
حساس بودن به تنهایی	۲۶۳	۱/۶۱	۲/۰۹	۰/۲۰۷	۰/۳۳۹
عدم نزدیکی عاطفی	۲۶۳	۱/۲۰	۱/۳۶	۰/۸۹۹	۰/۱۸۶

6. Possessive
7. Mania
8. Selfless
9. Agape

1. Ludus
2. friendship
3. Storge
4. logical
- 5.Pragma

متغیرهای پژوهش	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد	چولگی	کشیدگی
احساس بهبودگی	۲۶۳	۰/۷۰	۰/۷۲	۰/۸۲۱	۰/۴۲۰
خستگی از انجام کارهای مشترک	۲۶۳	۰/۸۸	۰/۶۸	۰/۱۴۶	-۰/۸۷۷
اضطراب و اندوه	۲۶۳	۰/۶۵	۰/۸۶	۰/۹۸۶	۰/۴۳۶
کمبود ارتباط اجتماعی جایگزین	۲۶۳	۰/۷۰	۰/۸۱	۰/۹۲۶	۰/۰۸۸
طلاق عاطفی	۲۶۳	۵/۷۷	۵/۲۱	۰/۸۳۹	-۰/۰۶۷

استفاده شد که نتایج نشان داد که هیچ کدام از مقادیر آماره تحمل کوچکتر از حد مجاز ۰/۱ و هیچ کدام از مقادیر عامل تورم واریانس بزرگتر از حد مجاز ۱۰ نمی باشند. ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش در جدول ۲ ارائه شده است. ضرایب مستقیم مربوط به مدل اصلاح شده در جدول ۳ ارائه شده است.

همان گونه که در جدول ۱ مشاهده می شود برای سنجش نرمال بودن تک متغیره از مقادیر «چولگی» و «کشیدگی» استفاده می شود که مقادیر آن باید در بازه ۲- تا ۲+ باشد (۵۸). برای بررسی استقلال خطاها از آزمون دوربین واتسون استفاده شد که نتایج نشان داد که آماره های دوربین واتسون بین ۱/۵ الی ۲/۵ است که نشان دهنده ی استقلال خطاها است. برای بررسی هم خطی چندگانه از ضریب تحمل و تورم واریانس

جدول ۲) ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیرهای پژوهش	۱	۲	۳
۱- طلاق عاطفی	۱	-	-
۲- کمال گرایی منفی	۰/۴۷۶**	۱	-
۳- سبک های عشق ورزی	-۰/۵۱۲**	-۰/۳۱۲**	۱

** P < ۰/۰۱

جدول ۳) ضرایب استاندارد و مستقیم در مدل اصلاح شده پژوهش

معناداری	حد اطمینان		انحراف استاندارد	Beta	مسیرهای مستقیم
	حد بالا	حد پایین			
۰/۰۰۰۵	۰/۳۹	۰/۱۸	۰/۰۵	۰/۲۹۱	طلاق عاطفی ← کمال گرایی منفی
۰/۰۰۰۵	-۰/۳۳	-۰/۵۷	۰/۰۶	-۰/۴۴۸	طلاق عاطفی ← سبک های عشق ورزی
۰/۰۰۰۵	-۰/۲۲	-۰/۴۱	۰/۰۵	-۰/۳۱۹	سبک های عشق ورزی ← کمال گرایی منفی

دارد. در ادامه جهت بررسی رابطه غیرمستقیم مدل پیشنهادی از روش بوت استروپ استفاده شد. نتایج روش بوت استروپ برای بررسی مسیرهای میانجی یا غیرمستقیم در جدول ۴ ارائه شده است.

همان طور که در جدول ۳ مشاهده می شود، ضریب استاندارد و مستقیم کمال گرایی منفی ($\beta = ۰/۲۹$, $P < ۰/۰۰۱$) و سبک های عشق ورزی ($\beta = -۰/۴۴$, $P < ۰/۰۰۱$) بر طلاق عاطفی اثر معنادار دارد. ضریب استاندارد و مستقیم کمال گرایی منفی بر سبک های عشق ورزی ($\beta = -۰/۳۱$, $P < ۰/۰۰۱$) اثر معنادار

جدول ۴) نتایج بوت استروپ کمال گرایی منفی با میانجی گری سبک های عشق ورزی بر طلاق عاطفی

معناداری	حد اطمینان		Beta	مسیر غیرمستقیم
	حد بالا	حد پایین		
۰/۰۰۱	۰/۲۱	۰/۰۸	۰/۱۴	طلاق عاطفی ← سبک های عشق ورزی ← کمال گرایی منفی
				مسیر کل
-	-	-	۰/۴۳	طلاق عاطفی ← سبک های عشق ورزی ← کمال گرایی منفی

خواهد بود. همچنین نتیجه آزمون سو بل برای مسیر غیرمستقیم کمال گرایی منفی به طلاق عاطفی ۴/۷۷ است که مقدار از ۱/۹۶ بیشتر است که معناداری متغیر میانجی را نشان می‌دهد. شاخص‌های برازندگی مدل در جدول ۵ ارائه شده است.

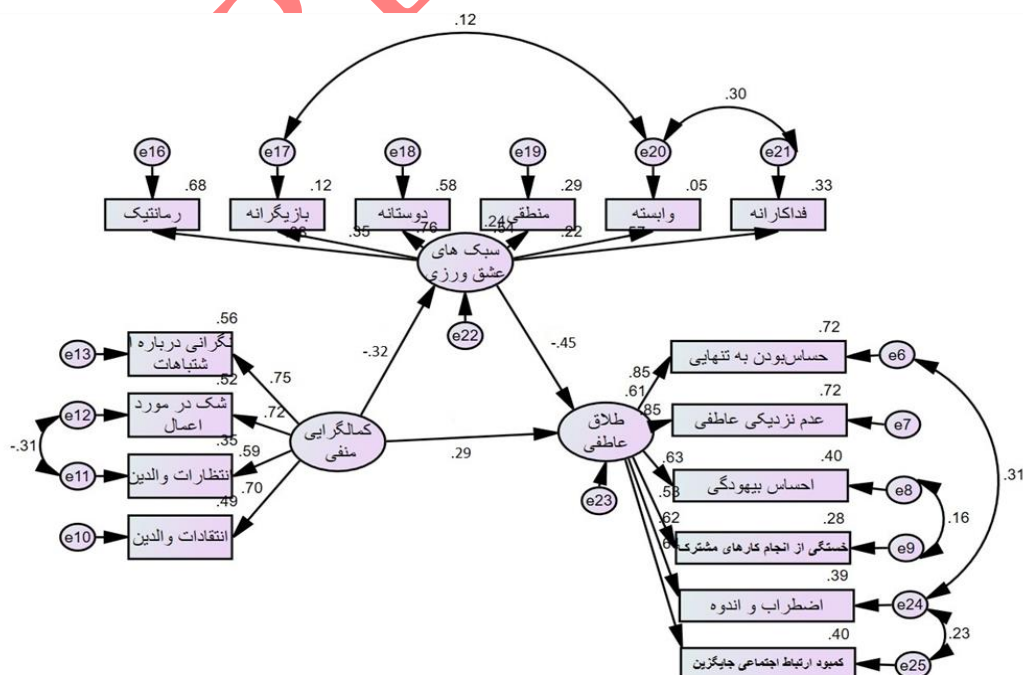
برای تعیین معنی‌داری کمال‌گرایی منفی بر طلاق عاطفی از طریق نقش میانجی سبک‌های عشق‌ورزی از روش بوت استروپ استفاده شد. در این روش چنانچه حد بالا و پایین این آزمون هر دو مثبت یا هر دو منفی باشند و صفر مابین این دو حد قرار نگیرد در آن صورت مسیر علی غیرمستقیم معنی‌دار

جدول ۵) شاخص‌های برازندگی مدل اصلاح‌شده پژوهش

نوع شاخص	شاخص‌ها	مقدار به دست آمده	مقدار قابل قبول
شاخص‌های مطلق	کای اسکور هنجار شده (CMIN)	۲۷۵/۵۶۴	-
	درجه آزادی	۹۵	-
	CMIN/DF	۲/۹۰	کمتر از ۳
	معناداری	۰/۰۰۰۵	-
شاخص‌های نسبی	خطای ریشه‌ی مجذور میانگین تقریب (RMSEA)	۰/۰۸	کوچک‌تر مساوی از ۰/۰۸
	شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI)	۰/۹۳۲	بیشتر از ۰/۹۰
	شاخص برازش مقتصد (PCFI)	۰/۷۷۲	بیشتر از ۰/۶۰
	شاخص برازش هنجار شده مقتصد (PNFI)	۰/۷۵۲	بیشتر از ۰/۶۰
	شاخص برازندگی افزایشی (IFI)	۰/۹۳۳	بیشتر از ۰/۹۰
	شاخص نیکویی برازش (GFI)	۰/۹۱۰	بیشتر از ۰/۹۰
	شاخص نیکویی برازش تعدیل شده (AGFI)	۰/۸۸	بیشتر از ۰/۹۰

تقریب کمتر از ۰/۰۸ باشد نشان‌دهنده برازش مدل است (۵۹) که در این پژوهش مقدار معناداری برای شاخص تقریب برازندگی ۰/۰۰۱ و شاخص خطای ریشه‌ی مجذور میانگین تقریب برابر ۰/۰۸ است که بر اساس مدل کلاین (۵۸) نشان‌دهنده برازش مدل است. در شکل ۱ مدل اصلاح‌شده پژوهش آمده است.

جهت آزمون مدل موردنظر در پژوهش حاضر، روش الگویابی معادلات ساختاری (SEM) اعمال گردیده است. برای بررسی برازندگی مدل از شاخص‌های آمده شده در جدول ۵ استفاده شده است. بر اساس نتایج مدل نهایی پژوهش همان‌گونه که مشاهده می‌شود اکثر شاخص‌ها مطلوب هستند. همچنین اگر مقدار به دست آمده از شاخص خطای ریشه‌ی مجذور میانگین

شکل ۲) مدل اصلاح‌شده پژوهش

شکل ۲، مدل ساختاری و اصلاح شده پژوهش را نشان می دهد. بر اساس این مدل اصلاح شده واریانس تبیین شده برای طلاق عاطفی بر اساس کمال‌گرایی منفی با نقش میانجی سبک‌های عشق‌ورزی برابر با ۲۸/۵ درصد به دست آمد، این موضوع بیانگر آن است که کمال‌گرایی منفی با نقش میانجی سبک‌های عشق‌ورزی در مجموع ۲۸/۵ درصد از واریانس طلاق عاطفی را تبیین می‌کنند.

بحث

هدف این پژوهش، بررسی مدل ساختاری تأثیر کمال‌گرایی منفی بر طلاق عاطفی با توجه به نقش میانجی سبک‌های عشق‌ورزی در بین زوجین بود. نتایج نشان داد که کمال‌گرایی منفی به طور مستقیم و همچنین به صورت غیرمستقیم از طریق سبک‌های عشق‌ورزی، طلاق عاطفی را پیش‌بینی می‌کند. در ادامه، روابط بین متغیرهای مدل پیشنهادی به تفصیل تبیین شده است.

نتایج پژوهش نشان داد که بین کمال‌گرایی منفی و طلاق عاطفی اثر مستقیم معناداری وجود دارد. این نتایج با یافته‌های بخشی‌پور و کاظمی (۶۰)، زمانی و همکاران (۶۱)، گونگ و همکاران (۶۲)، تراب^۱ و همکاران (۶۳) و (۲۳) همسو است. در ارتباط با نتایج این مطالعه می‌توان چنین استنباط نمود که افرادی با سطح بالای کمال‌گرایی منفی، به دلیل برخورداری از افکار، باورها و رفتارهایی خاص، در معرض مشکلات جسمانی و روانی متعددی قرار می‌گیرند؛ مشکلاتی که منجر به ایجاد ناهماهنگی و گسست میان زندگی زناشویی واقعی آنان و تصویر ایده‌آل از آن می‌شود (۶۴). در چنین شرایطی، ویژگی‌های عینی زندگی از منظر این افراد با وضعیت مطلوبی که به آن امید دارند یا در آرزوی آن به سر می‌برند، همخوانی نخواهد داشت (۶۵). به‌زعم هرینگ و همکاران (۳۳)، وجود ناهماهنگی شدید میان این دو سطح، احساس شکست در روابط بین‌فردی و زناشویی را به دنبال دارد. این نوع از ناهماهنگی قادر است احساساتی ناخوشایند و آزاردهنده را در فرد ایجاد کند و او را به سمت الگوهای کمال‌گرایانه منفی سوق دهد (۶۴). می‌توان چنین فرض کرد که ویژگی‌های نهفته در ساختار روانی کمال‌گرایی منفی، ریشه در این فاصله ادراک شده بین واقعیت و ایده‌آل روابط زناشویی دارد؛ از جمله

بارزترین مشخصه‌های کمال‌گرایی منفی، تعیین اهداف بلندپروازانه، جاه‌طلبانه، مبهم و غیرقابل‌دستیابی در روابط زناشویی و همچنین تلاش افراطی و ناکارآمد برای نیل به این اهداف است؛ مسئله‌ای که در نهایت به کاهش رضایت از رابطه، سردی عاطفی و در سطح شدیدتر، طلاق عاطفی منجر می‌شود (۶۶).

در این راستا، فرد به دلیل ناتوانی در تطابق تصویر ذهنی ایده‌آل از رابطه با واقعیت جاری، به بهانه‌گیری مکرر و در نهایت به ایجاد تعارضات زناشویی مبادرت می‌ورزد و استمرار این تعارضات، زمینه‌ساز افزایش احتمال طلاق عاطفی و دوری هیجانی همسران از یکدیگر خواهد بود (۶۷). افزون بر این، افراد کمال‌گرا، به دلیل انتظارات افراطی و زیاده‌خواهی‌های غیرمنطقی، در معرض سطوح بالاتری از استرس، فشارهای روانی و درماندگی‌های هیجانی قرار دارند و تراکم این هیجانات منفی و فشارهای روانی به تدریج منجر به کاهش کیفیت و رضایت از زندگی زناشویی می‌شود (۲۸). به‌طور کلی می‌توان گفت افزایش سطح کمال‌گرایی منفی با احتمال افزایش بروز طلاق عاطفی در میان زوجین همراه است.

یافته‌ی دیگر پژوهش نشان داد که بین سبک‌های عشق‌ورزی با طلاق عاطفی اثر مستقیم معناداری وجود دارد. همچنین این نتایج با یافته، تروشخینا^۲ (۶۸)، اوپانگ^۳ (۶۹) و اروین و پرسلر^۴ (۷۰) همسو است. در تشریح این یافته می‌توان بیان کرد که یکی از شاخص‌ترین عوامل شکل‌دهنده به یک رابطه سالم و رضایت‌بخش، وجود عشق است (۷۱). عشق به عنوان یک عامل پاداش‌دهنده، موجب ایجاد جنبه‌های مثبت در روابط زناشویی می‌شود و هر یک از زوجین این نقش پاداش‌دهنده را نسبت به دیگری ایفا می‌کنند که این فرآیند موجب بهبود و ارتقاء کیفیت ارتباط میان آن‌ها می‌گردد (۷۲). با توجه به جهت رابطه، افزایش میزان عشق بین زوجین منجر به کاهش احتمال وقوع طلاق عاطفی خواهد شد و بالعکس، کاهش عشق در میان زوجین می‌تواند باعث افزایش وقوع طلاق عاطفی شود (۷۳). از سوی دیگر، زمانی که ارتباط میان زوجین سرد، بی‌تفاوت و کم‌تعامل گردد، کیفیت رابطه آسیب می‌بیند، اعتماد و اطمینان میان آن‌ها کاهش یافته و تعهد متقابل به رابطه دچار آسیب می‌شود که این وضعیت زمینه‌ساز تجربه

3. Ouyang
4. Erwin & Pressler

1. Trub
2. Troshikhina

طلاق عاطفی خواهد بود(۶). هرچه افراد از سبک‌های عشق‌ورزی سالم‌تر و متعهدانه‌تری مانند عشق رمانتیک، دوستانه یا فداکارانه برخوردار باشند، میزان طلاق عاطفی در روابط زناشویی آن‌ها کمتر خواهد بود و استفاده از سبک‌های عشق‌ورزی ناکارآمد یا ناسازگار مانند سبک وابسته یا بازیگرانه ممکن است ارتباط عاطفی میان همسران را تضعیف کرده و آن‌ها را به سمت جدایی عاطفی سوق دهد(۷۴).

در سبک‌های سازگارانه، فرد تمایل دارد برای شادی و رضایت شریک زندگی خود تلاش کند، بدون آن که رابطه را به بازی یا رقابت تبدیل کند یا دچار وابستگی ناسالم و کنترل‌گری شود (۷۵). این نوع عشق، پایدار و غنی از معناست و اغلب بر پایه شناخت عمیق، احترام متقابل و ارتباط مؤثر شکل می‌گیرد و چنین شیوه‌ای از عشق‌ورزی می‌تواند پیوندهای عاطفی میان همسران را مستحکم کرده و در برابر فشارها، استرس‌ها و تعارض‌های روزمره از رابطه محافظت کند(۷۶). در مقابل، سبک‌های عشق‌ورزی ناسازگار مانند عشق وابسته یا عشق بازیگرانه بیشتر با بی‌ثباتی هیجانی، وابستگی افراطی، اضطراب جدایی یا اجتناب از صمیمیت همراه‌اند که نه تنها از ایجاد پیوند عاطفی سالم جلوگیری می‌کنند، بلکه ممکن است با گذشت زمان، زمینه‌ساز فرسایش عاطفی، بی‌اعتمادی و درنهایت طلاق عاطفی شوند؛ حالتی که در آن زوجین در کنار هم زندگی می‌کنند، اما فاقد صمیمیت، علاقه یا مشارکت عاطفی مؤثر هستند(۷۴).

نتایج نشان داد که کمال‌گرایی منفی اثر مستقیم معناداری بر سبک‌های عشق‌ورزی را داراست. نتایج پژوهش حاضر با پژوهش‌های هو و همکاران(۷۷)، اگان^۱ و همکاران(۷۸) همسو است؛ در تبیین این یافته می‌توان گفت افراد دارای کمال‌گرایی منفی معمولاً استانداردهای بسیار بالایی برای خود و دیگران تعیین می‌کنند که تحقق این استانداردها اغلب غیرواقع‌بینانه است و باعث می‌شود آن‌ها همواره احساس ناکافی بودن و شکست کنند و این نگرش منفی و انتقادی می‌تواند به شکل مستقیم سبک‌های عشق‌ورزی را تحت تأثیر قرار دهد(۷۸). به‌عنوان مثال، فردی که خود را به خاطر کوچک‌ترین اشتباه سرزنش می‌کند، ممکن است در ابراز محبت و صمیمیت دچار تردید شود یا به دلیل ترس از رد شدن و عدم پذیرش، از نشان

دادن احساسات واقعی خود اجتناب کند. چنین فردی ممکن است سبک‌های عشق‌ورزی ناسازگار مانند بازیگرانه و بی‌ثبات یا وابسته و وسواسی را بیشتر بروز دهد و به کاهش کیفیت سبک‌های عشق‌ورزی سالم عشق رمانتیک و عشق دوستانه و پایدار منجر می‌شوند که این سبک‌ها با روابط پایدار و سالم همخوانی ندارند و سبک‌های ناسازگار را تقویت می‌کنند(۷۹). علاوه بر این، کمال‌گرایی منفی می‌تواند منجر به افزایش انتقاد از همسر و تمرکز بر نقص‌ها و اشتباهات او شود که این امر باعث کاهش صمیمیت، افزایش تنش و کدورت در روابط می‌گردد(۸۰). زمانی که فرد به دلیل انتظارات غیرواقع بینانه‌اش نتواند نقص‌های طبیعی همسر خود را بپذیرد، احتمال بروز تعارض و درنهایت فاصله عاطفی و طلاق عاطفی افزایش می‌یابد؛ در نتیجه، کمال‌گرایی منفی از طریق ایجاد فضای روانی منفی و ناکامی در برآورده ساختن انتظارات، سبک‌های عشق‌ورزی را مختل می‌کند که این امر نقش مهمی در افزایش ریسک طلاق عاطفی ایفا می‌نماید(۸۱).

از دیگر یافته‌های پژوهش سبک‌های عشق‌ورزی نقش میانجی بین کمال‌گرایی ناسازگار و طلاق عاطفی دارد. این یافته با پژوهش‌های زکی‌زاده و همکاران(۸۲)؛ جلاوند و همکاران(۸۳)؛ شپارد و هیکس^۲(۸۴)؛ آلدو و رایس^۳(۸۵)؛ وی و همکاران(۸۶) و غائبی‌پناه و کشاورزی ارشدی(۳۸) همسو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت کمال‌گرایی ناسازگار که شامل ویژگی‌هایی همچون انتظارات غیرواقع‌بینانه، خودانتقادی افراطی، ترس از شکست و حساسیت بالا نسبت به نقد و ارزیابی منفی است که می‌تواند فشار روانی مستمر و انتظارات ناتوان‌کننده‌ای را ایجاد می‌کند و منجر به کاهش رضایت از خود و دیگران می‌شود(۸۷). در بستر روابط زناشویی، این ساختار کمال‌گرایانه ناسازگار می‌تواند منجر به ایجاد تعارضات مکرر، عدم پذیرش نقص‌ها و کاهش تحمل نسبت به ناکامی‌ها گردد که همه این عوامل زمینه‌ساز طلاق عاطفی محسوب می‌شوند(۳۳). با این حال، نحوه تأثیرگذاری کمال‌گرایی بر روابط می‌تواند بسته به سبک عشق‌ورزی افراد متفاوت باشد که می‌تواند نقش واسطه‌ای در روابط ایفا کند. سبک‌های عشق‌ورزی که به الگوهای رفتاری و شناختی فرد در ابراز و تجربه محبت و صمیمیت اشاره دارند؛ نقش مهمی

در تنظیم کیفیت روابط زناشویی ایفا می‌کنند (۴۰). سبک‌های ناسازگار عشق‌ورزی نظیر عشق بازیگرانه یا وابسته که با هیجان‌های بی‌ثبات و کنترل‌گری بیش‌ازحد همراهند، می‌توانند موجب تشدید مشکلات بین‌فردی، کاهش صمیمیت عاطفی و افزایش احساس جدایی و تنهایی شوند. درواقع کمال‌گرایی منفی با محوریت ترس از اشتباه و انتقاد می‌تواند به شکل جدی سلامت روابط عاطفی را تهدید کند و درنهایت به طلاق عاطفی علی‌رغم ادامه زندگی مشترک منجر شود. سبک‌های عشق‌ورزی در این مسیر به عنوان یک میانجی کلیدی عمل می‌کنند. درواقع، کمال‌گرایی منفی مستقیماً به طلاق عاطفی منتهی نمی‌شود، بلکه ابتدا سبک عشق‌ورزی فرد را مخدوش کرده و این سبک مخدوش شده، مسیر را برای فروپاشی عاطفی هموار می‌سازد. کمال‌گرایی منفی با تمرکز بر نقص‌ها که فرد کمال‌گرا (منفی) دائماً بر اشتباهات، کمبودها و نقص‌های خود و به ویژه شریک زندگی تمرکز می‌کند؛ انتظارات غیرواقع‌بینانه؛ ترس شدید از طرد شدن؛ انتقادگری و دفاعی بودن در برابر انتقاد؛ و ناتوانی در بخشش فرد را به سمت طلاق عاطفی سوق می‌دهد (۳۸)؛ اما سبک‌های عشق‌ورزی می‌توانند در تقویت یا تضعیف رابطه بین کمال‌گرایی منفی و طلاق عاطفی نقش میانجی ایفا کنند. افراد بر اساس باورها، تجربیات و ویژگی‌های روانشناختی خود، عشق را به شیوه‌های متفاوتی تجربه و ابراز می‌کنند؛ افرادی که دارای سبک عشق فداکارانه یا دوستانه هستند، معمولاً ظرفیت بالاتری برای همدلی، پذیرش و سازگاری با ناکامی‌ها دارند و ممکن است اثرات منفی کمال‌گرایی را تعدیل کنند (۸۸). در مقابل، افرادی با سبک‌های عشق وابسته یا بازیگرانه ممکن است مستعد تجربه تعارضات بیشتر، کنترل‌گری، وابستگی مفرط یا اجتناب از تعهد باشند که در کنار کمال‌گرایی منفی، منجر به تشدید سردی عاطفی و طلاق عاطفی می‌شود (۸۹). این سبک‌ها ممکن است مسیر تأثیرگذاری کمال‌گرایی بر کیفیت رابطه زناشویی را هدایت کرده و شدت یا حتی جهت این ارتباط را تغییر دهند (۲۳). بررسی این نقش میانجی می‌تواند به درک عمیق‌تری از مکانیسم‌های روانشناختی درگیر در روابط عاطفی بین زوجین کمک کرده و راهکارهایی برای پیشگیری از فروپاشی عاطفی فراهم کند.

مکانیسم میانجی‌گری سبک‌های عشق‌ورزی در این چارچوب، فرآیندی روانی-اجتماعی است که در آن ساختار شخصیتی

کمال‌گرایانه ناسازگار، سبک‌های خاصی از عشق‌ورزی را شکل می‌دهد و این سبک‌ها به‌نوبه خود پیامدهای زبان‌بار روانی و بین‌فردی را بر کیفیت رابطه زناشویی تحمیل می‌کنند. این فرآیند به‌وضوح نشان می‌دهد که تأثیر کمال‌گرایی ناسازگار بر طلاق عاطفی نه تنها یک اثر مستقیم بلکه دارای سازوکارهای میانجی پیچیده است که باید در تحلیل‌ها و مداخلات بالینی مدنظر قرار گیرد. مطالعات پیشین همبستگی مثبت قابل‌توجهی را بین کمال‌گرایی ناسازگار و کاهش رضایت زناشویی، افزایش تعارضات و افزایش بروز طلاق عاطفی گزارش کرده‌اند (۲۶). همچنین، سبک‌های عشق‌ورزی ناسازگار با کاهش همدلی، افزایش کنترل‌گری و کاهش حمایت عاطفی ارتباط معنی‌داری دارند که می‌توانند موجب کاهش انسجام و ثبات رابطه شوند (۴۰). بر این اساس، فرضیه میانجی تأکید می‌کند که بهبود یا تغییر سبک‌های عشق‌ورزی می‌تواند به عنوان یک نقطه مداخله‌ای مؤثر در کاهش اثرات مخرب کمال‌گرایی ناسازگار بر طلاق عاطفی مطرح شود. در نتیجه، مدل میانجی سبک‌های عشق‌ورزی ضمن توضیح سازوکارهای پنهان تأثیر کمال‌گرایی ناسازگار، راهنمایی برای توسعه مداخلات درمانی جامع فراهم می‌آورد. این مداخلات می‌توانند باهدف تغییر سبک‌های ناسازگار عشق‌ورزی و ارتقاء سبک‌های سالم‌تر و سازگارتر، به کاهش تنش‌ها، افزایش صمیمیت و نهایتاً کاهش بروز طلاق عاطفی کمک کنند.

این پژوهش با بررسی نقش میانجی سبک‌های عشق‌ورزی در رابطه بین کمال‌گرایی ناسازگار و طلاق عاطفی نشان داد که کمال‌گرایی ناسازگار به‌طور مستقیم موجب افزایش طلاق عاطفی می‌شود، اما این تأثیر از طریق سبک‌های عشق‌ورزی نیز به‌طور غیرمستقیم تقویت یا تعدیل می‌گردد. به‌عبارت‌دیگر، سبک‌های عشق‌ورزی به عنوان یک متغیر میانجی، مکانیزم روانی-اجتماعی مهمی را در مسیر اثر کمال‌گرایی ناسازگار بر طلاق عاطفی شکل می‌دهند. این یافته‌ها تأکید می‌کند که برای کاهش بروز طلاق عاطفی، تنها کاهش کمال‌گرایی ناسازگار کافی نیست، بلکه اصلاح و بهبود سبک‌های عشق‌ورزی نیز باید در دستور کار قرار گیرد؛ بنابراین، مداخلات روانشناختی و مشاوره‌ای که بر ارتقاء سبک‌های عشق‌ورزی سالم و سازگار تمرکز دارند، می‌توانند نقش مؤثری در بهبود کیفیت روابط زناشویی و پیشگیری از طلاق عاطفی ایفا کنند. درنهایت، پژوهش حاضر ضمن تأیید اهمیت کمال‌گرایی

ناسازگار به عنوان عامل زمینه‌ساز طلاق عاطفی، به نقش حیاتی سبک‌های عشق‌ورزی در این فرآیند اشاره دارد و مسیر جدیدی برای مطالعات آینده و طراحی مداخلات هدفمند در حوزه سلامت روان و روابط زناشویی باز می‌کند.

محدودیت‌های این مطالعه شامل طراحی مقطعی آن است که امکان تعیین رابطه علی را محدود می‌کند و همچنین استفاده از داده‌های خودگزارشی که ممکن است با سوگیری پاسخ همراه باشد. علاوه بر این، نمونه پژوهش تنها شامل دانشجویان متأهل دانشگاه سمنان است که محدودیت‌هایی در تعمیم‌پذیری نتایج به جمعیت‌های دیگر با زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی متفاوت ایجاد می‌کند. همچنین، متغیرهای دیگری مانند مهارت‌های ارتباطی و حمایت اجتماعی در این مطالعه بررسی نشده‌اند که می‌توانند بر طلاق عاطفی تأثیرگذار باشند. این پژوهش می‌تواند به تعمیق فهم عوامل مؤثر در ایجاد طلاق عاطفی کمک کرده و زمینه‌ای برای ارائه راهکارهای پیشگیرانه و مداخلات کارآمدتر جهت حفظ و بهبود کیفیت روابط زناشویی فراهم آورد. اهمیت شناسایی و پیش‌بینی طلاق عاطفی در این است که با شناخت عوامل زمینه‌ساز و پیش‌بینی‌کننده آن، امکان اتخاذ گام‌های مؤثر در پیشگیری و درمان این پدیده فراهم می‌شود. در حوزه روانشناسی و مشاوره، پیش‌بینی طلاق عاطفی می‌تواند به متخصصان کمک کند تا خدمات دقیق‌تر و هدفمندتری به زوجها ارائه دهند. از طریق پیش‌بینی احتمال وقوع طلاق عاطفی، متخصصان قادر خواهند بود مداخلات پیشگیرانه را برای زوج‌هایی که در معرض خطر قرار دارند، به‌موقع اجرا کنند. افزون بر این، نتایج این تحقیق برای سازمان‌های فعال در حوزه خانواده، مانند مراکز مشاوره و دادگاه‌های خانواده، ارزشمند است و می‌تواند به بهبود کیفیت خدمات ارائه‌شده به مراجعان کمک کند. این سازمان‌ها با بهره‌گیری از پیش‌بینی طلاق عاطفی قادر خواهند بود برنامه‌های آموزشی و مداخله‌ای اثربخش‌تری برای زوجین طراحی و پیاده‌سازی کنند. یافته‌های این مطالعه کاربرد گسترده‌ای در زمینه‌هایی چون مشاوره خانواده، روان‌درمانی، آموزش و پرورش و مددکاری اجتماعی دارد؛ به‌طور مشخص، می‌تواند به طراحی برنامه‌های پیشگیرانه و مداخله‌ای ویژه برای زوج‌هایی که در معرض خطر طلاق عاطفی هستند، یاری رساند. به‌طور کلی، این پژوهش به توسعه دانش علمی مرتبط با طلاق عاطفی و ارائه

بینش‌های نوین در فهم عمیق‌تر این پدیده آسیب‌زا کمک خواهد کرد. با توجه به اهمیت و ضرورت پیش‌بینی طلاق عاطفی، این مطالعه می‌تواند در ارتقای دانش و توانمندی متخصصان روانشناسی، مشاوره و خانواده مؤثر باشد و در نهایت منجر به بهبود سلامت روان جامعه و استحکام ساختار خانواده گردد.

تقدیر و قدردانی: بدین‌وسیله از تمام دانشجویانی که در انجام این پژوهش از هیچ کمکی مضایقه نمودند، کمال تشکر و قدردانی را داریم.

تعارض منافع: بدین‌وسیله نویسندگان تصریح می‌نمایند که هیچ‌گونه تضاد منافی در خصوص پژوهش حاضر وجود ندارد.

منابع

- Baziyari K, Hooman F, Shoushtari MT, Saadi ZE. Effectiveness of emotionally focused therapy for couples in improving emotion regulation and relationship distress of emotionally divorced couples. *Zahedan J Res Med Sci.* 2024;26(2). <https://doi.org/10.5812/zjrms-142128>
- Uzun U, Başar S, Saritaş A. Spiritual needs of family caregivers in palliative care. *BMC Palliat Care.* 2024;23(1):256. <https://doi.org/10.1186/s12904-024-01589-y>
- Ghaibi E, Soltani Manesh MR, Jafari Dezfouli H, Zarif F, Jafari Z, Gilani Z. Comparison of marital satisfaction, emotional divorce and religious commitment among nurses and staff of Ahvaz Government Hospitals. *Eurasian J Chem Med Petroleum Res.* 2022;1(1):33–39. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7353470>
- De Netto PM, Quek KF, Golden KJ. Communication, the heart of a relationship: Examining capitalization, accommodation, and self-construal on relationship satisfaction. *Front Psychol.* 2021;12:767908. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.767908>
- Khalkhali V, Hosein Abad N, Heydari B. The effect of sensitivity training program on the general health of divorced women supported by the Relief Committee in Qazvin. *Zahedan J Med Sci.* 2011;13(10 Suppl):30. [Persian]. <https://brieflands.com/journals/zjrms/articles/95209.pdf>
- Trenggono A, Achdiani Y, Nastia G. The effect of parental divorce on children's mental health. *THRIVE Health Sci J.* 2025;2(1):1–5. <https://doi.org/10.56566/thrive.v2i1.296>
- Rasheed A, Amr A, Fahad N. Investigating the relationship between emotional divorce, marital expectations, and self-efficacy among wives in Saudi Arabia. *J Divorce Remarriage.* 2021;62(1):19–40. <https://doi.org/10.1080/10502556.2020.1833290>

- Shahrekord. *Soc Cult Strat J.* 2013;2(6):159–185. <https://www.sid.ir/paper/243581/en>
19. Stupariu MI, Staşac MS, Linc R. Structural evolution of demographic indicators on divorces in Romania: a comparative analysis by residence, regions, and socio-demographic characteristics. *Ann Univ Oradea, Geogr Ser.* 2024;34(2). <https://doi.org/10.30892/auog.34205-923>
20. Iran Statistical Center. Report on the increase of emotional divorce in Iran. Tehran: Iran Statistical Center; 2022. [Persian].
21. Ahmadloo M, Zeinali A. Predicting emotional divorce based on novelty seeking, negative perfectionism, and insecure attachment among employed women of Urmia city. *Iran Occupational Health.* 2018;15(2):64–72. Available from: <http://ioh.iuums.ac.ir/article-1-1979-fa.html>
22. Macedo, A., Marques, M., & Pereira, A. T. (2014). Perfectionism and psychological distress: A review of the cognitive factors. *International Journal of Clinical Neurosciences and Mental Health*, 1(6), 1-10. <https://doi.org/10.21035/ijcnmh.2014.1.6>
23. Mansy, A. M. A., El-Ashry, A. M., Ahmed Ali, S. M., & Ahmed, L. A. E. H. A. (2024). Mediation Role of Psychological Resilience on The Relationship between Perfectionism and Marital Adjustment Among Undergraduate Nursing Students. *Tanta Scientific Nursing Journal*, 34(3).
24. Frost RO, Marten P, Lahart C, Rosenblate R. The dimensions of perfectionism. *Cogn Ther Res.* 1990;14:449–468. <https://doi.org/10.1007/BF01172967>
25. Chung CHP, Lee AM. Bidimensional perfectionism and psychological distress: The roles of self-esteem and self-compassion. *medRxiv.* 2024-07. <https://doi.org/10.1101/2024.07.24.24310699>
26. Hewitt PL, Flett GL, Sherry SB, Habke M, Parkin M, Lam RW, et al. The interpersonal expression of perfection: Perfectionistic self-presentation and psychological distress. *J Pers Soc Psychol.* 2003;84(6):1303. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.84.6.1303>
27. Zhang J, Luo X, Yang W, Xu J, Deng P, Wu H, Guo J. Does the pursuit of perfection by Chinese people harm interpersonal relationships? Evidence from the Wenjuan. *Front Psychol.* 2025;16:1505595. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2025.1505595>
28. Yovani MC, Rumondor PC. Perfectionistic concerns, other-oriented perfectionism and marital satisfaction. *J Ecopsy.* 2021;8(2):119–128.
29. Angelo NL, Brullo G, Marsiglia A, Tirelli A, Piroddi E, Viti C, et al. Romantic relationship obsessive compulsive doubts, perfectionism, and DSM-5 personality traits in LGB people: a comparison with heterosexual individuals. *Frontiers in Psychology.* 2024;15:1187179. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1187179>
30. Doyle I, Catling JC. The influence of perfectionism, self-esteem and resilience on young
8. Al-Shahrani HF, Hammad M. Impact of emotional divorce on the mental health of married women in Saudi Arabia. *PLOS ONE.* 2023;18. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0293285>
9. Lowenstein L. Causes and associated features of divorce as seen by recent research. *J Divorce Remarriage.* 2005;42:153–171. https://doi.org/10.1300/J087v42n03_09
10. Wafi A, Jannah S. The rising trend of divorce cases: social and psychological implications in modern society. *Jurnal Ius Constituendum.* 2024;9(1):88–100. <https://doi.org/10.26623/jic.v9i1.8157>
11. Trenggono A, Achdiani Y, Nastia G. The effect of parental divorce on children's mental health. *THRIVE Health Sci J.* 2025;2(1):1–5. <https://doi.org/10.56566/thrive.v2i1.296>
12. Khosravi F, Jamali J, Didehban E, Norouzi Z. The moderating effect of gender role in relationship between emotional divorce and marital satisfaction: Comparison of partial least square (PLS) and consistent partial least square methods (PLSc) methods. *J Fam Reprod Health.* 2024;18(3):188. <https://doi.org/10.18502/jfrh.v18i3.16661>
13. Salemi H, Kazemipour Sabet S, Savadian P. Identifying the sociological dimensions of emotional divorce and typology of its types in Tehran. *J Appl Res Anthropol Sociol.* 2024;6(4):Article 24. <https://doi.org/10.61838/kman.jarac.6.4.24>
14. Stanfors M, Andersson FN, Sandström G. A century of divorce: a time series analysis of macroeconomic conditions and marital dissolution in Sweden 1915–2010. *Scand Econ Hist Rev.* 2025:1–22. <https://doi.org/10.1080/03585522.2025.2477540>
15. Matsuda S, Sasaki T, Shin J, Bae J. Deterioration in youth employment, social contexts, and marriage decline in Japan and South Korea. *Asian Popul Stud.* 2024;20(2):203–221. <https://doi.org/10.1080/17441730.2023.2211402>
16. Fallahi S, Azmoudeh M, Misr Abadi J, Hosseini Nasab SD. Comparing the effectiveness of couple therapy based on choice theory with spiritual psychotherapy based on forgiveness on life expectancy of women at risk of divorce. *Middle East J Disabil Stud.* 2022;12:185. <http://jdisabilstud.org/article-1-2879-en.html>
17. Mollajafarloo M, Qasemzadeh A, Farjian M. Comparing the effectiveness of group counseling with cognitive-behavioral and reality therapy approaches on reducing emotional divorce and irrational beliefs in couples visiting Parsabad counseling centers. *J Innov Psychol Ideas.* 2022;14(18):26–21. http://jnpi.ir/browse.php?a_id=837&sid=1&slc_lang=en
18. Hajiani E, Haghigatian M, Keshavarz H, Yazdani A. An analysis of quality of life among emotional divorced women: A case study of

2004;32(2):173–182.

<http://www.elainehatfield.com/103.pdf>

42. Heim C, Heim C. “How did you stay together so long?” Relationship longevity: A cross-generational qualitative study. *J Marital Fam Ther.* 2023;49(4):781–801.

<https://doi.org/10.1111/jmft.12656>

43. Ohiokpehai J, Gammack JK, Siddiqui M, Nyahoda T. Loneliness and social isolation in older adults. *Missouri Med.* 2025;122(2):118.

https://www.researchgate.net/publication/391248798_Loneliness_and_Social_Isolation_in_Older_Adults

44. Selterman D, Garcia JR, Tsapelas I. Motivations for extradyadic infidelity revisited. *J Sex Res.* 2019;56(3):273–286.

<https://doi.org/10.1080/00224499.2017.1393494>

45. Neto F. Love styles: A cross-cultural study of British, Indian, and Portuguese college students. *J Comp Fam Stud.* 2007;38(2):239–254.

<https://doi.org/10.3138/jcfs.38.2.239>

46. Arumugam A, Shanmugavelu G, Parasuraman B, Ariffin Kh MN, Vadivelu M. Effective communication skills among married couples: an overview. *EPRA International Journal of Research and Development (IJRD).* 2021;6(8):35–45.

<https://doi.org/10.36713/epira8135>

47. Brocklesby M. A longitudinal investigation of non-suicidal self-injury and perfection. 2017. Available from:

<https://doi.org/10.26686/wgtm.17065352>

48. Vahhab M, Latifi Z, Marvi M, Soltanizadeh M, Loyd A. Effects of self-healing training on perfectionism and frustration tolerance in mothers of single-parent students. *J Gen Psychol.* 2024;151(3):374–389.

<https://doi.org/10.1080/00221309.2023.2275305>

49. Raghebi M, Qarchahii M. Investigating the relationship between emotional and spiritual intelligence among compatible and incompatible couples. *Q J Women Sociol.* 2015;3(13):123–140. [Persian] <https://sanad.iau.ir/fa/Article/1175835>

50. Gottman JM. What predicts divorce? The relationship between marital processes and marital outcomes. Hillsdale (NJ): Erlbaum; 1994.

<https://doi.org/10.4324/9781003429807>

51. Mousavi SF, Rezazadeh SM. The role of attitudes toward love in predicting emotional divorce among married men and women in Qazvin. *Women's Stud Sociol Psychol.* 2014;12(3):169–188.

<https://doi.org/10.22051/jwsp.2015.1492>

52. Akbari E, Azimi Z, Talebi S, Fahimi S. Prediction of couples' emotional divorce based on early maladaptive schemas and emotion regulation's components. *Clin Psychol Pers.* 2020;14(2):79–92.

<https://doi.org/10.22070/14.2.79>

53. Bakhshipour B, Kazemi SF. The relationship of perfectionism dimensions and attachment style of couples with marital adjustment. In: *First National Congress of Family Psychology: A Step Toward*

people's mental health. *J Psychol.* 2022;156(3):224–240.

<https://doi.org/10.1080/00223980.2022.2027854>

31. Wei LW. Self-investigation into repercussions of perfectionist behavior on academic anxiety and flexibility amongst Chinese postgraduates. *Eur J Educ Stud.* 2023;10(12).

<https://doi.org/10.46827/ejes.v10i12.5111>

32. Nezami A, Vatan Khah H, Zarbakhsh M, Ghorban Shiroudi S. Comparing the effectiveness of schema therapy and Imago therapy training on sensitivity to rejection and love addiction in emotional divorce. *Med Sci.* 2023. [Persian]

<http://rjms.iums.ac.ir/article-1-7273-fa.html>

33. Haring M, Hewitt PL, Flett GL. Perfectionism, coping, and quality of intimate relationships. *J Marriage Fam.* 2003;65(1):143–158.

<https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2003.00143.x>

34. Chan DW. Dimensionality and typology of perfectionism: The use of the Frost Multidimensional Perfectionism Scale with Chinese gifted students in Hong Kong. *Gifted Child Quarterly.* 2009;53(3):174–187. <https://doi.org/10.1177/0016986209334963>

35. Saluria RAP, Lim ALA, Quiambao KSV, Tuale SKT. Adaptive and maladaptive perfectionism tendencies among high school students. *J Interdiscip Perspect.* 2025;3(4):1–1.

<https://doi.org/10.69569/jip.2025.051>

36. Hadian Hamedani K, Majzoobi MR, Forstmeier S. The relationship between perfectionism and marital outcomes: A systematic review and meta-analysis. *Front Psychol.* 2024;15:1456902. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1456902>

37. Sadeh Khani M, Emamipour S, Mirhashemi M. Development of a structural model of emotional divorce based on the dark triad personality traits and conflict resolution styles with the mediation of marital conflicts. *J Appl Psychol Stud.* 2024;5(5):Article 21.

<https://doi.org/10.61838/kman.jayps.5.5.12>

38. Panah MG, Arshadi FK. Relationship between lovemaking styles and cognitive distortions skills with emotional divorce in women. *J Fam Psychol.* 2021;7:47–60.

<https://www.semanticscholar.org/paper/Relationship-between-lovemaking-styles-and-skills-Panah-Arshadi/9f997a79fddee835591ab16a60d9248e12f52b32>

39. Sternberg RJ. Liking versus loving: A comparative evaluation of theories. *Psychol Bull.* 1987;102(3):331. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.102.3.331>

40. Sternberg RJ. A triangular theory of love. *Psychol Rev.* 1986;93(2):119.

<https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0033-295X.93.2.119>

41. Kim J, Hatfield E. Love types and subjective well-being: A cross-cultural study. *Soc Behav Pers.*

66. Patterson H, Firebaugh CM, Zolnikov TR, Wardlow R, Morgan SM, Gordon B. A systematic review on the psychological effects of perfectionism and accompanying treatment. *Psychology*. 2021;12(1):1–24. <https://doi.org/10.4236/psych.2021.121001>
67. Mee FF et al. Relationship between perfectionism and marital satisfaction among graduate students. 2015. <https://www.semanticscholar.org/paper/9f518878d9933f0184adef4a6cb8291dada29d53>
68. Riana S, Purnama RH, Amalia TD, Khikmawati N, Rochma RF. Religious and social conceptions of divorce: A case study of Cibogo community in Cirebon. *J Relig Soc Transform*. 2024;2(2). <https://doi.org/10.24235/mb1q0x44>
69. Troshikhina EG. Married couples: The significance of psychological wellbeing and subjective loneliness for feelings of love. <https://cyberleninka.ru/article/n/supruzheskie-pary-znachenie-psihologicheskogo-blagopoluchiya-i-subektivnogo-odinochestva-dlya-chuvstv-lyubvi/pdf>
70. Ouyang X. Research on the role of attachment style on the dynamics of romantic relationship. *Commun Humanit Res*. 2025;65:6–9. <https://doi.org/10.54254/2753-7064/2024.19689>
71. Erwin PG, Pressler SJ. Love styles, shyness, and patterns of emotional self-disclosure. *Psychol Rep*. 2011;108(3):737–742. <https://doi.org/10.2466/02.09.21.28.pr0.108.3.737-742>
72. Karakose S, Luchetti M, Ledermann T, Stephan Y, Terracciano A, Sutin AR. Daily relationship satisfaction and markers of health: Findings from a smartphone-based assessment. *Appl Psychol Health Well-Being*. 2025;17(1):e12627. <https://doi.org/10.1111/aphw.12627>
73. Husna NFS, Amir Y. Implikasi cinta dan relationship functioning terhadap kepuasan pernikahan. *Empowerment: J Mahasiswa Psik Univ Buana Perjuangan Karawang*. 2024;4(1):44–51. <https://journal.uobpkarawang.ac.id/mahasiswa/index.php/Empowerment/article/download/1066/744/>
74. Al-Shahrani HF, Hammad MA. Relationship between emotional divorce and alexithymia among married women in Saudi Arabia. *BMC Psychol*. 2023;11(1):217. <https://doi.org/10.1080/01494929.2013.834025>
75. Gana K, Saada Y, Untas A. Effects of love styles on marital satisfaction in heterosexual couples: A dyadic approach. *Marriage Fam Rev*. 2013;49(8):754–772. <https://doi.org/10.1177/0192513X18763226>
76. Kappen G, Karremans JC, Burk WJ, Buyukcan-Tetik A. On the association between mindfulness and romantic relationship satisfaction: The role of partner acceptance. *Mindfulness*. 2018;9:1543–1556.
77. Fricker J, Moore S. Relationship satisfaction: The role of love styles and attachment styles. *Designing the Optimal Family Model*; 2014; Ahvaz. <https://civilica.com/doc/518694>
54. Bitarf Sh, Shaeiri MR, Hakim-Jowadi M. Social anxiety, parenting styles, and perfectionism. *Dev Psychol (Iranian Psychologists)*. 2010;7(25):75–82. https://journals.iau.ir/article_512304.html
55. Najafi M, Bi Taraf M, Mohammadi Far MA, Zarei Mateh Kelayei E. Comparison of early maladaptive schemas and cognitive insight in women applying for divorce and normal women. *Women Soc*. 2015;6(4):58–71. <https://sid.ir/paper/169108/fa>
56. Hendrick C, Hendrick S. A theory and method of love. *J Pers Soc Psychol*. 1986;50(2):392. <https://psycnet.apa.org/buy/1986-13421-001>
57. Bakhtiari E, Hosseini S, Arefi M, Afsharina K. Causal model of extramarital affairs based on attachment styles and early maladaptive schemas: Mediating role of marital intimacy and love styles. *Iran J Health Educ Health Promot*. 2019;7(2):245–258. <http://journal.ihepsa.ir/article-1-1152-fa.html>
58. Pourmohseni-Koluri F. Gender differences in attachment style and personality traits in prediction of love styles in university students. *Res Cogn Behav Sci*. 2016;6(1):17–32. <https://doi.org/10.22108/cbs.2016.20751>
59. Kim H. Statistical notes for clinical researchers: assessing normal distribution (2) using skewness and kurtosis. *Restor Dent Endod*. 2013;38:52–54. <https://doi.org/10.5395/rde.2013.38.1.52>
60. Jones CM, Palmer M, Schaffler JJ. Beyond Z ar: the use and abuse of classification statistics for otolith chemistry. *J Fish Biol*. 2017;90(2):492–504. <https://doi.org/10.1111/jfb.13051>
61. Bakhshipour B, Kazemi SF. The relationship of perfectionism dimensions and attachment style of couples with marital adjustment. In: *First National Congress of Family Psychology: A Step Toward Designing the Optimal Family Model*; 2014; Ahvaz. <https://civilica.com/doc/518694>
62. Zamani S, Ahadi H, Asgari P. The relationship between emotional divorce, body image, and perfectionism. *Sci-Res Q Psychol Stud*. 2014;10(4):120–136. <https://doi.org/10.22051/psy.2015.1789>
63. Gong X, Fletcher KL, Bolin JH. Dimensions of perfectionism mediate the relationship between parenting styles and coping. *J Couns Dev*. 2015;93(3):259–268. <https://doi.org/10.1002/jcad.12024>
64. Trub L, Powell J, Biscardi K, Rosenthal L. The “good enough” parent: perfectionism and relationship satisfaction among parents and nonparents. *J Fam Issues*. 2018;39(10):2862–2882. <https://doi.org/10.1177/0192513X18763226>
65. Juwono ID, Kun B, Demetrovics Z, Urbán R. Healthy and unhealthy dimensions of perfectionism: Perfectionism and mental health in Hungarian adults. *Int J Ment Health Addict*. 2023;21(5):3017–3032. <https://doi.org/10.1007/s11469-022-00771-8>

Psychol. 2022;13:1014951.
<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.1014951>

90. Zhang X, Lin Z, Zhang K, Di H, He C, Zhou S. Full-scale experimental test for load-bearing behavior of the carbon fiber shell reinforced stagger-jointed shield tunnel. *Compos Struct.* 2023;311:116773.
<https://doi.org/10.1016/j.compstruct.2023.116773>

78. Hu P et al. Parenting styles and obsessive-compulsive symptoms in college students: the mediating role of perfectionism. *Front Psychiatry.* 2023;14. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1126689>
79. Egan SJ, Vinciguerra T, Mazzucchelli TG. The role of perfectionism, agreeableness, and neuroticism in predicting dyadic adjustment. *Aust J Psychol.* 2015;67(1):1–9. <https://doi.org/10.1111/ajpy.12038>
80. Ercan H, Korkmaz O, Bakioğlu F. The relationships between love styles and satisfaction in romantic relationships: The mediating role of intimacy. *J Educ Future.* 2025; (28):15–30.
81. Hill AP, Curran T. Multidimensional perfectionism and burnout: A meta-analysis. *Pers Soc Psychol Rev.* 2016;20(3):269–288. <https://doi.org/10.1177/1088868315596286>
82. Dittner AJ, Rimes K, Thorpe S. Negative perfectionism increases the risk of fatigue following a period of stress. *Psychol Health.* 2011;26(3):253–268. <https://doi.org/10.1080/08870440903225892>
83. Zakizadeh S, Heidari A, Makvandi B, Asgari P. Relationship of depression symptoms with emotional maturity and dysfunctional attitudes in married students: The mediating role of emotional divorce. *J Shahrekord Univ Med Sci.* 2024;26(2):61–66. <https://doi.org/10.34172/jsums.876>
84. Jalalvand M, Navabinejad S, Rezazadeh Bahadoran HR, Khosravi Babadi AA. Modeling the structural equations of emotional divorce based on early maladaptive schemas and emotional empathy mediated by emotion regulation in married women in Tehran. *J Appl Fam Ther.* 2022;3(1):177–206. <https://doi.org/10.61838/kman.aftj.3.1.10>
85. Sheppard L, Hicks RE. Maladaptive perfectionism and psychological distress: The mediating role of resilience and trait emotional intelligence. *Int J Psychol Stud.* 2017;9(4):65–75. <https://doi.org/10.5539/ijps.v9n4p65>
86. Aldea MA, Rice KG. The role of emotional dysregulation in perfectionism and psychological distress. *Journal of Counseling Psychology.* 2006;53(4):498–510. <https://doi.org/10.1037/0022-0167.53.4.498>
87. Wei M, Mallinckrodt B, Russell DW, Abraham WT. Maladaptive perfectionism as a mediator and moderator between adult attachment and depressive mood. *J Couns Psychol.* 2004;51(2):201–212. <https://doi.org/10.1037/0022-0167.51.2.201>
88. Chęć M, Konieczny K, Michałowska S, Rachubińska K. Exploring the dimensions of perfectionism in adolescence: A multi-method study on mental health and CBT-based psychoeducation. *Brain Sciences.* 2025;15(1):91. <https://doi.org/10.3390/brainsci15010091>
89. Huang H, Ding Y, Zhang Y, Peng Q, Liang Y, Wan X, Chen C. Resilience and positive coping style affect the relationship between maladaptive perfectionism and academic procrastination among Chinese undergraduate nursing students. *Front*